

paa den Passus i den kommunale Skatte-
lov, hvori det hedder, at de kommunale
Ligningsmyndigheder have at iagttage ved
Fastsættelsen af Skatten at gaa frem saa-
ledes, at Skatteydelse ingen Sinde helt bort-
falder. Da der hos Regeringen synes at
være en Tendens til at lade Skatteydelse
bortfalde i temmelig udstrakt Grad, oppo-
nerede vi derimod, fordi vi mente, at alle
ved den direkte Skat skulde yde efter deres
Evne, ingen skulde unddrages fra Skat,
naar han overhovedet havde nogen Evne
til at yde Skat. Og Arv er jo en Tillægs-
indtægt, som Folk faa uden i Virkelig-
heden at yde noget derfor, en Indtægt af
den allerletteste Art, og der er derfor ikke
nogen Grund til at fradrage noget Beløb.
Det er ogsaa ved smaa Arvelodder kun
en Afgift af 1 pCt., som Arvetageren sag-
tens kan udrede og endda være glad ved
den Indtægt af 99 pCt., som tilflyder ham.
Denne Forskel anser jeg ikke for at være
i Favør af Sagen. Jeg havde hellere set,
at Forslaget havde beskattet alle Indtægter
af deres fulde Beløb, dog kunde maaske
saa smaa Arvelodder være afgiftsfri som
de, der omtales i § 1, hvor det hedder, at
„Boer, hvis beholdne Formue ikke over-
stiger 500 Kr., ere afgiftsfri“. Det har jeg
ikke noget imod, men at gaa op til 2,000
Kr. synes mig ikke nogen Fordel.

Den stigende Skala i Forslaget slut-
ter sig temmelig nær til den stigende Skala,
som ærede Medlemmer ville finde i mit
Forslag i Skattekommissionens Betænkning.
Der er dog nogen Forskel, og den synes
at være i Favør af en stærkere stigende
Skala, og man kunde deraf slutte, at saa
maatte der flyde en større Indtægt for
Statskassen end efter det Forslag, som jeg
tillod mig at stille. Jeg havde stillet For-
slaget om en Afgift fra 1—3 pCt. for Arv,
der tilfalder Ægtefæller, og Arv i lige
Linie. Her foreslaas der en Afgift fra
1—5 pCt., altsaa en stærkere stigende
Skala. For Søskenes Vedkommende
havde jeg en stigende Skala fra 4—7 pCt.,
medens der her foreslaas 5—9 pCt. For
fjernere Slægtninge foreslog jeg 7—10 pCt.,
Forslaget har 9—13 pCt. For ikkebe-
slægtede havde jeg 10—15 pCt., medens
Forslagsstillerne her have de samme 9—13
pCt., som for fjernere Slægtninge. For-
slaget synes da at være mere vidtgaaende
end Socialdemokratiets Forslag, men dog
tror jeg ikke, at Statskassen faar større
Indtægt efter Forslaget her end efter vort
Forslag, men snarere mindre Indtægt.
Det vil nemlig være de mellemstore Arve-
lodder og de mindre, der ville betyde mest

for Statskassens Indtægt, derimod ikke
saa meget de meget store Arvelodder. Og
tage vi nu en Arvelod paa 4000 Kr., der
tilfalder Ægtefæller eller falder i lige
Linie, vilde den efter vort Forslag blive be-
skattet med $1\frac{1}{2}$ pCt., medens der her fore-
slaas 1 pCt., og da der gaar 2000 Kr. fra,
bliver det i Virkeligheden kun $\frac{1}{2}$ pCt.
Og Arvelodder paa 15—24,000 Kr. bleve
efter vort Forslag beskattede med 2 pCt.,
efter Forslaget her med $1\frac{1}{2}$ pCt., og saa
fradrages der endda de 2000 Kr. For
30—50,000 Kr. vilde jeg beskatte med $2\frac{1}{2}$
pCt., medens Forslagsstillerne her nøjes
med 2 pCt. Den stærkere stigende Skala
i Forslaget i det hele vil altsaa ikke
bringe nogen større Indtægt, tværtimod.
For Arv paa 50—100,000 Kr. foreslaas her
 $2\frac{1}{2}$ pCt., medens jeg havde 3 pCt. Alt
det angaar, som sagt, Arv i lige Linie og
for Ægtefæller.

For Arv, der tilfalder Søsken og
fjernere Slægtninge, vil den her foreslaaede
Skala ganske vist virke noget stærkere
end vor, men paa den anden Side ere de
Arvelodder, der tilfalde Slægtninge i lige
op- og nedstigende Linie, vistnok talrigere
end disse, og selv om Skalaen er højere,
vil den neppe være mere virksom til at
skaffe Staten Indtægter end den af os fore-
slaaede. For den Arv, der tilfalder ikke
beslægtede, var vor Skala ikke saa lidt
mere virksom, idet den gik fra 10—15 pCt.,
medens der her kun foreslaas fra 9—13.
De 13 pCt. naas jo først, naar man kom-
mer over 1 Million, og saa store Arve-
lodder forekomme vistnok meget sjældent,
deri kan jeg slutte mig til Finansministeren.
Det, det kommer an paa, er de mindre og
mellemstore, og dér vilde der efter vort
Forslag komme flere Penge i Statskassen,
end der vil komme efter dette.

Alt dette er imidlertid Sidebemærk-
ninger, der ikke berøre Forslagets Princip
og Ramme, som jeg er overordentlig til-
freds med. Og det glæder mig, at der er
Udsigt til Fremme af Lovforslaget, al den
Stund Regeringen vil fremkomme med et
Forslag af lignende Art. Jeg skal dog
ikke undlade at bemærke, at naar jeg som
Medlem af Skattekommissionen foreslog en
stigende Skala for Arveafgift, kunde jeg
meget godt tænke mig den højere, men i
saa Henseende hang jo dette Forslag om
Arveafgift sammen med forskellige andre
Forslag, jeg stillede, til Eksempel om en
stærkere stigende Skala for Statsindkomst-
skatten, nemlig fra $\frac{1}{8}$ til $3\frac{1}{2}$ pCt., og for
Statsformueskatten fra $\frac{1}{5}$ til $1\frac{1}{2}$ pro mille,
altsaa væsentligt højere end foreslaaet fra